

Betænkning afgivet af Retsudvalget den 0. maj 2007

2. udkast

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod seksuelt misbrug af dyr

[af Christian H. Hansen (DF) m.fl.]

1. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 14. december 2006 og var til 1. behandling den 27. februar 2007. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Retsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i < > møder.

Høring

Fødevareudvalget har den 9. maj 2007 afholdt en høring om seksuel omgang med dyr. Retsudvalgets medlemmer har været inviteret til høring.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget 1 skriftlig henvendelse fra Dyrlæge Lene Kattrup, Stenløse. Justitsministeren har overfor udvalget kommenteret den skriftlige henvendelse til udvalget. Den skriftlige henvendelse er optrykt som bilag til betænkningen.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 2 spørgsmål til justitsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret. Spørgsmålene og svarene er optrykt som bilag til betænkningen.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

□

Et [...tal] i udvalget (V) finder det afgørende, at menneskers seksuelle omgang med dyr allerede i dag er forbudt efter dyreværnslovens § 1, hvis dyret udsættes for smerte, lidelse, angst, varigt mén eller væsentlig ulempe. Herudover indeholder dyreværnslovens § 17 et forbud mod at bruge dyr til filmoptagelser og lignende, hvis dyret i den forbindelse udsættes for væsentlig ulempe.

Straffen for vanrøgt og uforsvarlig behandling af dyr er efter dyreværnslovens § 28 bøde eller fængsel i op til 1 år, mens straffen for mishandling af dyr er fængsel i op til 1 år – og i gentagelses-tilfælde op til 2 års fængsel.

For så vidt angår begrebet »fence hopping«, så følger det af straffelovens § 264, stk. 1, om husfredskrænkelser, at det er strafbart at skaffe sig adgang til andres huse eller andet ikke frit tilgængeligt areal. Det er således ikke tilladt uberettiget at gå ind på en anden persons indhegnede mark eller

i denne persons stald uanset om formålet er at have seksuel omgang med vedkommendes dyr eller ej. Overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel i indtil 6 måneder.

Dyreværnslovgivningen og straffeloven indeholder således allerede i dag en beskyttelse mod, at mennesker misbruger egne eller andres dyr seksuelt, og forslaget om at kriminalisere enhver seksuel omgang med dyr vil derfor alene have betydning i de tilfælde, hvor den seksuelle omgang med dyret ikke er i strid med dyreværnsloven og altså ikke volder dyret eksempelvis smerte, lidelse eller angst. Der er således i høj grad tale om en etisk og principiel problemstilling.

I den forbindelse kan der peges på, at et generelt forbud mod menneskers seksuelle omgang med dyr næppe vil have nogen nævneværdig præventiv effekt i forhold til de - formentlig ret få - personer, der har denne seksuelle tilbøjelighed, ligesom det vil være forbundet med betydelige vanskeligheder for politi og domstole at håndhæve et generelt forbud mod menneskers seksuelle omgang med dyr, da politiet vil have meget svært ved at løfte bevisbyrden i de tilfælde, hvor dyret ikke har pådraget sig fysiske skader.

Med hensyn til spørgsmålet om lovgivningsmæssige initiativer, der forbyder eller forhindrer seksuel omgang med dyr i organiseret eller kommercielt regi, bemærker [...tallet], at det fremgår af justitsministerens svar på spørgsmål nr. 2 vedrørende beslutningsforslaget, at ingen af landets politikredse har kendskab til dette fænomen. Dog har Nordjyllands Politi oplyst, at der ved søgning på Internettet er fundet oplysninger, der indikerer, at der i Nordjylland i kommercielt regi markedsføres seksuel omgang med dyr (heste). Rigspolitiet har hertil bemærket, at indholdet på hjemmesiderne ikke umiddelbart findes at indeholde oplysninger om seksuel omgang med dyr i organiseret eller kommercielt regi, herunder dyresex-shows, klubber eller »dyrebordeller«.

[...tallet] finder i lyset af disse oplysninger ikke, at der kan være grundlag for at lovgive om et fænomen med en så begrænset udbredelse. Samlet set kan dette [...tal] af udvalgets medlemmer derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Dansk Folkeparti er imod sodomi og ønsker at beskytte de mange dyr mod fysiske og psykiske skader forvoldt af nogle få sodomiudøvere. Dansk Folkeparti mener derfor, at det er vigtigt, at få præciseret i lovgivningen, at seksuel misbrug af dyr og seksuel omgang med dyr i organiseret eller kommercielt regi, som f.eks. sex-shows, udlejning og bordeldrift skal være forbudt.

Ved Fødevareudvalgets høring om forbud mod seksuel omgang med dyr den 9. maj 2007, blev det således tydeliggjort, at politiet ikke modtager anmeldelser om sodomi i nævneværdigt omfang. Nogle anmeldere får en afvisning af politiet allerede i telefonen, og andre afstår fra at anmelde fordi de ved, at politiet ikke tager deres anmeldelser alvorligt. En zoofil ringede selv til to politikredse, og fik at vide, at sex med dyr ikke var ulovligt, hvorefter han gik i gang. Af hensyn til dyrene skal dette stoppes, hvilket yderligere begrundes, når man læser indlæggene fra dyrlæge Lene Katstrup og dyrlæge Johan Beck-Friis, som er optrykt som bilag til betænkningen.

Siumut, Tjóðveldisflokkurin, Fólkaflokkurin og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

Birthe Rønn Hornbech (V) Michael Aastrup Jensen (V) Karsten Nonbo (V) Søren Pind (V)
Peter Skaarup (DF) fmd. Kim Christiansen (DF) Hans Kristian Skibby (DF) Tom Behnke (KF)
Allan Niebuhr (KF) Simon Pihl Sørensen (S) Per Kaalund (S) Lissa Mathiasen (S)
Frode Sørensen (S) Elisabeth Arnold (RV) Anne Baastrup (SF) nfmd.
Simon Emil Ammitzbøll (RV) Line Barfod (EL)

Siumut, Tjóðveldisflokkurin, Fólkaflokkurin og Inuit Ataqatigiit havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	52	Enhedslisten (EL)	6
Socialdemokratiet (S)	47	Siumut (SIU)	1
Dansk Folkeparti (DF)	23	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	18	Fólkaflokkurin (FF)	1
Det Radikale Venstre (RV)	17	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	11	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	1

Bilag 1**Oversigt over bilag vedrørende B 66**

Bilagsnr.	Titel
1	Det Dyreetiske Råds udtalelse om menneskers seksuelle omgang med dyr
2	Henvendelse af 14/2-07 fra dyrlæge Lene Kattrup, Stenløse
3	Udkast til tidsplan
4	Endelig tidsplan
5	Meddelelse om høring om seksuel omgang med dyr
6	Revideret tidsplan
7	1. udkast til betænkning
8	Materiale fra Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris høring den 9. maj 2007 om seksuel omgang med dyr
9	Manuskripter fra høringen om seksuel omgang med dyr den 9. maj 2007

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende B 66

Spm.nr.	Titel
1	Spm. om kommentar til henvendelsen af 14/2-07 fra dyrlæge Lene Kattrup, Stenløse, og ministerens svar herpå
2	Spm. om ministeren vil tilsende udvalget rigspolitiets udtalelse om dyrebordeller m.v., når den foreligger, til justitsministeren, og ministerens svar herpå

Bilag 2**Udvalgets spørgsmål til justitsministeren og denne svar herpå samt henvendelse af 14/2-07 fra Dyrnlæge Lene Kattrup, Stenløse**

Spørgsmålene og svarene herpå samt henvendelse er optrykt efter ønske fra DF

Spørgsmål 1:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 14. februar 2007 fra dyrnlæge Lene Kattrup, Stenløse.

Svar:

1. Dyrnlæge Lene Kattrup anfører i sin henvendelse bl.a., at det er hendes klare vurdering, at et flertal af de danske dyrnlæger finder, at den nugældende lovgivning ikke beskytter dyr tilstrækkeligt mod skader, smerte, angst og væsentlig ulempe, som de tilføjes ved menneskers anvendelse af dyrene til sex. De personer, der anvender dyr seksuelt, henvender sig ikke til en dyrnlæge, såfremt dyret har pådraget sig skade i anledning af det seksuelle misbrug, hvilket betyder, at dyrene i virkeligheden ikke er beskyttet mod lidelser og skader.

Lene Kattrup mener, at de fysiske skader, som dyr pådrager sig i forbindelse med menneskers seksuelle misbrug af dem, kun vil blive fundet med et præciseret forbud mod sodomi i dyreværnsloven. Et præciseret forbud kan bl.a. begrundes med, at samfundet let kan undvære, at man bruger dyr seksuelt. Der er mange andre muligheder for at få dækket sine seksuelle drifter i vores frie samfund. Dyrene bør derfor skånes. Et præciseret forbud vil virke præventivt, hvilket kilder i miljøet har givet udtryk for.

2. Som oplyst under 1. behandlingen af beslutningsforslaget i Folketinget den 27. februar 2007, er det regeringens holdning, at dyreværnslovgivningen og straffeloven allerede i dag indeholder en tilstrækkelig beskyttelse mod, at mennesker misbruger egne eller andres dyr seksuelt. Forslaget om at kriminalisere enhver seksuel omgang med dyr vil derfor alene have betydning i de tilfælde, hvor den seksuelle omgang med dyret ikke volder dyret eksempelvis smerte, lidelse eller angst og – efter den nugældende retstilstand – derfor ikke er i strid med dyreværnsloven.

Formålet med et generelt forbud kan efter regeringens opfattelse ikke være at beskytte dyrene mod smerte, lidelse eller angst, da seksuelt misbrug af dyr i disse tilfælde allerede er strafbart efter de gældende regler.

Endvidere vil et generelt forbud næppe have nogen nævneværdig præventiv effekt, da samfundet efter min overbevisning allerede i dag tager afstand fra og fordømmer, at mennesker har seksuel omgang med dyr.

Regeringen er endvidere af den opfattelse, at håndhævelsen af et generelt forbud vil være forbundet med betydelige vanskeligheder for politi og domstole, da politiet vil have meget svært ved at løfte bevisbyrden i de tilfælde, hvor dyret ikke har pådraget sig fysiske skader. Jeg stiller mig i øvrigt tvivlende overfor, om et totalforbud vil have den tilsigtede præventive effekt, som dyrnlæge Lene Kattrup peger på i sin henvendelse til udvalget.

På denne baggrund er det fortsat regeringens opfattelse, at der ikke er grundlag for at indføre et totalforbud imod menneskers seksuelle omgang med dyr, og de synspunkter, som dyrnlæge Lene Kattrup har anført til støtte for et sådan forbud, ændrer ikke herved.

Endelig bemærkes, at jeg - som nævnt under 1. behandlingen af beslutningsforslaget den 27. februar 2007 - har bedt Rigspolitiet om en udtalelse om, hvorvidt man fra politiets side er bekendt med eksistensen af de omtalte former for seksuel omgang med dyr i organiseret eller kommercielt regi, herunder dyresex-shows, klubber eller »dyrebordeller«, og i givet fald har nærmere oplysninger om udbredelsen af dette fænomen. Når Rigspolitiets udtalelse foreligger, vil den blive fremsendt til Folketingets Retsudvalg.

Spørgsmål 2:

Ministeren bedes tilsende udvalget rigspolitiets udtalelse om dyrebordeller m.v., når den foreligger.

Svar:

Som anført under 1. behandlingen af beslutningsforslaget den 27. februar 2007, har Justitsministeriet anmodet Rigspolitiet om en udtalelse om, hvorvidt man fra politiets side er bekendt med eksistensen af seksuel omgang med dyr i organiseret eller kommercielt regi, herunder dyresex-shows, klubber eller »dyrebordeller« og i givet fald om udbredelsen af dette fænomen.

Rigspolitiet har overfor Justitsministeriet bl.a. oplyst følgende:

».....

I den anledning har Rigspolitiet indhentet udtalelser fra samtlige politikredse.

Det fremgår af udtalelserne, at der i syv politikredse (Østjyllands Politi, Sydøstjyllands Politi, Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi, Midt- og Vestsjællands Politi, Københavns Vestegns Politi, Københavns Politi og Bornholms Politi) ikke er kendskab til sager vedrørende seksuel omgang med dyr i organiseret eller kommercielt regi.

Fire politikredse (Midt- og Vestjyllands Politi, Syd- og Sønderjyllands Politi, Fyns Politi og Nordsjællands Politi) har kendskab til enkelte sager vedrørende seksuel omgang mellem mennesker og dyr, der dog ikke har været af organiseret eller kommerciel karakter.

Endelig har Nordjyllands Politi oplyst, at politikredsen ikke umiddelbart har kendskab til sager af den omtalte karakter, men at der ved søgning på Internettet er fundet oplysninger, der indikerer, at der i Nordjylland i kommercielt regi markedsføres seksuel omgang med dyr (heste).

Rigspolitiet kan bekræfte, at der på Internettet findes hjemmesider, som omhandler seksuel omgang med dyr, herunder www.dyre-sex.dk der indeholder kontaktannoncer, billeder, historier samt links til andre dyresex-relaterede sider.

Indholdet på hjemmesiderne findes dog ikke umiddelbart at indeholde oplysninger om seksuel omgang med dyr i organiseret eller kommercielt regi, herunder dyresex-shows, klubber eller »dyrebordeller«, hvorfor Rigspolitiet ikke i øvrigt kan bidrage med oplysninger om eksistensen af dette fænomen.«

Henvendelse af 13/2-07 til udvalget fra dyrlæge Lene Katstrup, Stenløse

Bilag 3

Manuskripter fra Fødevareudvalgets høring om seksuel omgang med dyr den 9/5-07

Bilag 9 optrykkes som bilag efter ønske fra DF.

Af dyrlæge Lene Katstrup

Der står i de første to paragraffer i Dyreværnsloven, at dyr skal behandles omsorgsfuldt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentligt ulempe.

28 dyrlæger skrev i et fællesbrev til Det Dyreetiske Råd at: »Menneskers seksuelle omgang med dyr er en form for selvtægt, som er i strid med denne lovs §§ 1 og 2.«

Da der er delte meninger om fortolkningen af, hvad §§ 1 og 2 dækker, vil det være hensigtsmæssigt at få en præcisering....

Året efter var det 125 dyrlæger, som i et brev til Justitsministeren og politikerne, efter at have fremført en faglig argumentation, konkluderede:

»Vi anser vi det for nødvendigt med en præcisering og må opfordre til, at en sådan bliver indskrevet i loven... « og

»Vi må ud fra et dyreværnsmæssigt synspunkt fastslå, at §§ 1 og 2 i Dyreværnsloven vil være overtrådt, når man bruger dyr til sexformål, men vi vil også gøre gældende, at risikoen for, at skader på dyrene ikke vil blive opdaget, er så betydelig, at også dette taler for et præciseret forbud.«

Dyrlægeforeningen har udtrykt følgende holdning: »Den danske Dyrlægeforening finder, at menneskers kønslige omgang med dyr (sodomi) ikke alene er uetisk, men også i strid med Dyreværnslovens bestemmelser«.

I modsætning her til står Det Dyreetiske Råd, der mener at nuværende lov beskytter godt nok, ikke behøver blive præciseret samt, at der skal tages hensyn til personer, der ønsker at bruge dyr til sex og at ikke enhver anvendelse af dyr bør betragtes som en overtrædelse af Dyreværnsloven. Rådet tog dog forbehold overfor den kommercielle anvendelse af dyr til sex.

Hvad er det rigtige?

Skal vi tro på de 125 dyrlæger og DDD, der har en bred berøringsflade med dyr og dyreejere, og som ud fra deres erfaringer og viden vurderer, det ER nødvendigt med en præcisering af loven eller skal vi tro på de 11 personer i Rådet, der har en status som eksperter? Rådet omtalte ikke i udtalelsen dyrlægernes brev eller Dyrlægeforeningens holdning.

Spørgsmålet bør ikke have noget at gøre med seksualmoral, (religion) eller om, det er synd for de personer, der har en drift mod at bruge dyr seksuelt. Rådet har lænet sig en del op ad sexologer og zoofile, det giver en skæv og antropocentrisk dvs. menneskecentreret tilgang og en svaghed på det veterinære og det dyreværnsmæssige område. Der burde have været fokus på beskyttelse af dyrene. Nogle lande i EU har i de senere år indført forbud mod sodomi af dyrebeskyttelseshensyn. Det bør vi også gøre.

Flere forskere deler (aktiviteten eller) de sodomiudøvende op i 4 grupper

- 1) De zoofile som er (følelsesmæssigt og seksuelt) tiltrukket af dyr
- 2) Pornoanvendelse, dvs. vare- eller tingsliggørelsen af dyr
- 3) Eksperimentering

4) Zoosadisme, (dyremishandling med seksuelt motiv, sadisme)

Rådet henviser meget til de zoofile i udtalelsen, 29 gange! De kaldes Rådets zoofile kontaktpersoner (s. 20), der henvises til en »række af zoofile« (s.34), som har delt deres viden, erfaringer og tanker med Rådet (s. 16)(Stine B. Christiansen har været kontaktperson), og Rådet mener, at de zoofile har stor interesse for dyrenes trivsel (s 31) og har stor respekt for dyr (s. 30).

De zoofile, som flere forskere mener, er den mindste del af de sodomiudøvende, er ikke repræsentative for sodomigruppen. Fordi Rådet særligt vægter de zoofile og disses udsagn, giver udtalelsen det indtryk, at der nok er en del »sager«, hvor dyr bruges til sex uden at få fysiske eller psykiske skader. Det mener jeg ikke, vi kan konkludere, og det mener jeg ikke, den forskning og de undersøgelser vi har, giver os grundlag for at antage. Heller ikke, at der er fagligt belæg for at antage, at de zoofile særligt skulle respektere dyrene og være optaget af deres trivsel. Jeg finder ikke som Rådet, at et særligt hensyn til denne gruppe kan indgå som argument mod et generelt sodomiforbud, som Rådet anfører (s. 6). Der er beskrevet alvorlige skader begået af zoofile, og flere fagfolk advarer mod at tro, at zoofile er sandhedsvidner.

Rådet nedtoner alvoren og de informationer, vi har fra undersøgelser over sexskaderne på dyr pga. de fejlkilder, der er ved den slags undersøgelser. Uanset fejlkilder, mener jeg undersøgelserne er ret væsentlige og informative, og jeg var meget overrasket over at se, at de ikke blev grundigt omtalt. I stedet har Rådet vægtet en menneskelig indgangsvinkel, der er skæv og giver et for pænt billede.

Bagatelagtige sager har også været brugt som et argument mod et forbud. Af hensyn til flertallets sikkerhed er det forbudt at køre eller gå over for rødt lys; det kan for nogle få virke urimeligt f.eks. kl. 3. om natten. Der vil være tilfælde, der med et klart sodomiforbud, vil blive anmeldt, som er under bagatelgrænsen. Det vil politiet imidlertid, også med et sodomiforbud, sagtens kunne håndtere som med det røde lys. Og som med det røde lys, er vi nødt til at have et klart forbud mod sodomi, for at beskytte flertallet af dyrene. Vi bør ikke, for at varetage interessen for nogle få sodomiudøvende, som nogle antager på et ret usikkert grundlag måske kan bruge dyr til sex uden at skade dem fysisk og psykisk, så tøve med at indføre et forbud. Skal vi vælge at beskytte de mange dyr eller de få personer, der påstås muligvis – muligvis og ret teoretisk (jeg tror ikke på det) - kan bruge dyrene uden at tilføje dem skader? Det er i virkeligheden valget. Og det er under alle omstændigheder umuligt et skelne lovgivningsmæssigt.

(Nok ikke med - Derfor mener de 125 dyrlæger også samt en stor del af borgerne, en avis viste 83 pct. samt vist alle dyreværnsorganisationer, at vi har brug for en lovgivningsmæssig opstramning. Og det bør gøre indtryk.)

En del undersøgelser fra bl.a. Ty, No, Sv og UK viser ret alarmerende resultater, der tyder på at sadisme og et tvangs/voldsmønster ikke sjældent optræder i forbindelse med seksuel anvendelse af dyr (der har været nævnt op mod 70 pct.). Blandt udøverne var voldelige personer og psykopater overrepræsenterede. Dette gik igen i flere undersøgelser. Der var tale om psykiske og fysiske skader af ret alvorlig art. Nogle af skaderne havde i øvrigt visse tydelige lighedstræk med pædofili. Dette var og er fakta.

Dyr kan ikke sladre. Dyrene vil - især uden et forbud – normalt ikke blive undersøgt, læsioner vil ikke blive opdaget, de vil hele op, dyret vil leve videre som invalid eller dø af skaderne, uden nogen erfarer det. Nogle tilstræber dyret skal dø, mens det anvendes og nogle bliver seksuelt ophidset af dyrets smerte. Det er umuligt at undersøge dyr dybt i f.eks. skeden eller rektum uden bedøvelse og diverse hjælpeudstyr. (Ved en anmeldelse nogen tid efter, vil skaderne være afhelede eller dyret er dødt og fjernet.) Bevisbyrden er svær, grænsende til det håbløse for politiet. Nogle anmeldere får en afvisning allerede i telefonen, det er ikke med i statistikken. Andre afstår fra at anmelde, fordi de ved, det er sådan. En zoofil ringede selv til to politikredse, inden han gik i gang, og fik at vide, at

det var lovligt. Med et forbud hjælper vi både politiet og dyrene samt forebygger. Det undrer mig IKKE at rigspolitiet, der er repræsenteret her, ikke kender til mange sager.

I § 5 i Dyreværnsloven står: »Dyr må ikke tvangsfordres, medmindre det er påkrævet for at behandle dyret mod sygdom«.

I følge §§ 1 og 2 burde en sådan præcisering ikke have været nødvendig.

Men pga. præciseringen, er der ingen fortolkningsmæssig tvivl. § 5 har gjort, at tvangsfodring, f.eks. som basis for Foie Gras produktion, ikke finder sted i DK. Politiet har intet arbejde med det, for paragraffen har forebygget og forhindret det. Der har ikke været anmeldelser, men ved en evt. anmeldelse ville politiet ikke behøve at påvise de svært tilgængelige skader dybt i spiserøret på fuglene. Politiet kunne nøjes med at bevise, at fuglene på stedet blev tvangsfodret, og så få det stoppet samt evt. give en bøde. Paragraffen fungerer primært forebyggende. Kan man se parallellen til sodomi?

Det vil sige mht. sodomi, at politiet ikke ville behøve at påvise skaderne for at kunne gøre noget.

En undersøgelse viste, at hvis heste anvendes seksuelt af mænd, bruges 70 pct. vaginalt (i skeden) og 40 pct. i endetarmen. For hunde var tallene 50 pct. og 14 pct.

Om anvendelse af hundyr skriver Rådets på side 24:

»Under hensyntagen til bl.a. anatomiske størrelsesforskelle vil et hundyr således ikke nødvendigvis lide overlast ved vaginal penetration – heller ikke uden for brunstperioden, når blot der udvises passende forsigtighed, tålmodighed og bruges tilstrækkelig glidecreme«

De 125 dyrlæger var uenige og forklarede i deres brev, at:

»Uden for brunstperioderne er husdyrenes indre og ydre kønsorganer i en slags dvaletilstand, så skeden og dens slimhinde svarer til tilstanden hos et kønsligt set helt umodent ungt (juvenilt) dyr«

Og de fortsatte:

»Vi er ikke enige i, at disse (af Rådet anbefalede) beskyttelsesforanstaltninger vil forventes at kunne sikre dyrene mod at lide overlast, specielt når det iagttages, at seksuel opstemthed sjældent medfører forsigtighed og tålmodighed. Det må endvidere anføres, at ordet penetration ikke er dækkende, når der i en del tilfælde vil være tale om samlejebevægelser, hvor man med sex for øje søger at opnå friktion eller tæt og gentagen gnidekontakt til den tynde og sårbare slimhinde (udenfor dyrets brunst). Det medfører, at overgrebet er alvorligt uanset anatomiske størrelsesforskelle mellem den udøvende og dyret. Vi må derfor ud fra en veterinærfaglig vurdering afvise ovenstående udtalelse fra Rådet. (Vi mener også, at anal samleje anvendelse er problematisk).«

For os var og er dette centralt.

Uanset hvilken beslutning, der træffes, mener jeg, det er svært for politikerne at komme uden om som et minimum at sørge for en præcisering af loven, så det bliver klart, at enhver anvendelse af dyr til samleje både analt og vaginalt skal betragtes som forbudt. Det bør være en skærpende omstændighed, hvis det lykkes at påvise alvorlige fysiske eller psykiske skader, men da disse skader kan være svære at påvise, selv om vi ved, at en ikke ubetydelig del af dyrene skades, så bør et fund af disse skader ikke være en forudsætning for, at politiet kan gøre noget.

Det overordnede bør være hensynet til dyrene. I denne sag ønsker jeg ikke at tage hensyn til de mennesker, der ønsker at anvende dyr. De har heldigvis mange andre muligheder i vore frie samfund. Vi behøver ikke, at gøre dette mere indviklet end det er. Dyrene kan undværes til menneskers sexformål, og bør skånes, derfor skal vi have en præcisering af loven, som også vil virke forbyg-

gende og lette politiet. For dyrenes skyld. Og fordi vi lever i et samfund, hvor vi respekterer dyr som levende væsener underlagt os mennesker, uden mulighed for i alle situationer at kunne sige fra.

Af dyrlæge Johan Beck-Friis

Svenska erfarenheter rörande sexuella övergrepp på djur

(Svenske erfaringer vedr. sex med dyr)

Sveriges Veterinärförbund initierade i början av 2004 en debatt rörande sexuella övergrepp på djur. Orsaken var att enstaka svenska veterinärer började höra av sig till förbundet angående misstänkta eller konstaterade fall där sexuell aktivitet från människor orsakat skador på djur. Samtidigt kom kontakter till förbundet från media, privatpersoner och djurskyddsorganisationer, om ökad aktivitet med djurpornografi på Internet.

Veterinärförbundet gick 2004 ut med krav på en tydligare lagstiftning om sexuella övergrepp på djur. Sex mellan människa och djur utsätter djuret för stora risker vad gäller fysisk och mental skada, och den befintliga djurskyddslagen räcker inte för att skydda djuren vid dessa tillfällen. Till exempel marknadsförde sig (och marknadsför sig fortfarande) Svenska djurporrsiter på Internet med hjälp av bristen på fungerande lagar i Sverige.

På grund av den offentliga debatten om sexuella övergrepp på djur, gav den svenska regeringen 2004 i uppdrag åt Djurskyddsmyndigheten att utreda i vilken omfattning människor använder djur i sexuella sammanhang i Sverige.

Djurskyddsmyndigheten skickade ut drygt 1 600 enkäter till bland annat kommuner, länsstyrelser, yrkesverksamma veterinärer och kvinnojourer. Från polismyndigheterna begärdes information om fall för tiden 2000-2004. Antalet fall som redovisas i rapporten är 209. Utöver de 100 fall som redovisats från polismyndigheterna, rapporterades 109 i enkäterna. De flesta fallen, 161 stycken, omfattar hästar, men även hundar, nötkreatur och katter finns med. För åren 2000-2004 redovisades 119 fall, men myndigheten konstaterade att det finns ett ytterligare mörkertal. En realistisk bedömning av problemets verkliga omfattning är därför mycket svår att göra.

Utländska rapporter tyder på att sexuella övergrepp på djur ofta utförs av djurets ägare, och att dessa övergrepp inte kommer till myndigheternas kännedom.

De rapporterade djuren uppvisade skador på könsorganen, både vaginala och anala penetrations-skador samt skär- och stickskador. Även spår av trubbigt våld förekom. Främmande föremål, men även penis har använts vid penetrationerna. I flera fall fanns även skador på andra delar av kroppen, t ex bringa, bröstorg och länd. Aborterade föl var ytterligare en konsekvens av skadorna. Det fanns exempel på fall där djuret bundits fast. Det förekom även skador som kastration och stympning, i flera fall med dödlig utgång för det utsatta djuret.

Djurskyddsmyndighetens slutsats i rapporten 2005 var att djur befinner sig i en beroendeställning till människan och därför måste skyddas. Bestämmelserna i nuvarande lagstiftning (den svenska djurskyddslagen och brottsbalken) för skydda djur från sexuell användning av människor bedömdes som otillräckliga.

Utredningen resulterade inte i någon lagändring rörande sexuella övergrepp på djur. Debatten fortsatte däremot, och den svenska regeringen gav 2006 Djurskyddsmyndigheten ett nytt uppdrag. Myndigheten skulle: »till regeringen inrapportera under året polisanmälda ärenden rörande sexuellt utnyttjande av djur. Djurskyddsmyndigheten ska även utvärdera om djurskyddslagstiftningen är tillräcklig för att skydda djuren och, vid behov, lämna förslag till ändringar i djurskyddslagen.»

Den nya utredningen presenterades i januari 2007. Resultatet visade att av 115 polisanmälda ärenden mellan 2000-2005 hade åtal inte väckts (ikke rejst tiltale) i något fall. I två ärenden pågår fö-

rundersökning. I 113 fall har förundersökning inte inletts eller också inletts och sedan lagts ner. Den verkliga omfattningen av sexuellt utnyttjande av djur bedömdes av myndigheten vara större än vad den aktuella kartläggningen och övriga studier visar.

Djurskyddsmyndigheten föreslår i utredningen att sexuellt umgänge med djur, och andra handlingar där djur används av människor för sexuella ändamål, ska förbjudas. Myndigheten föreslår att ett sådant förbud införs genom en särskild bestämmelse i djurskyddslagen. Dessutom föreslås en ändring i brottsbalken så att även film och bilder av sexuellt våld och tvång på djur omfattas av regleringen.

Motiven till förslagen är följande:

- Djur har förmåga att känna och uppleva smärta på liknande sätt som människor.
- Sexuella övergrepp kan orsaka fysiska och psykiska skador som inte upptäcks hos djur.
- Djur befinner sig i beroendeställning och ojämnt maktförhållande gentemot människan.
- Djur kan inte kommunicera medgivande till sexuella relationer med människor.
- Statistiken visar att tvång ofta förekommer vid sexuellt utnyttjande.
- Samhället behöver ha normer och gränser för hur djur används och för handlingssätt gentemot djur.
- Förbud innebär en viktig markering att sexuella övergrepp inte är godtagbara.
- Förbud hämmar av användning av djur för sexuella ändamål.
- Förbud underlättar rättsväsendets bedömning i dessa ärenden.

Inte minst för den juridiska hanteringen av fall där djur farit illa efter sexuella övergrepp, är det viktigt att lagarna är tydliga. Genom ett förbud skulle rättsväsendet slippa den bedömning, som i många fall kan vara svår, om ett djur lidit eller inte. Idag tillämpas lagreglerna så att det i allmänhet krävs skador som bevis för ett lidande.

Människan använder djur i många andra sammanhang, t ex för livsmedelsändamål, forskning och semiverksamhet, utan att ta hänsyn till deras samtycke och integritet. För dessa ändamål finns dock ett samhällsintresse. Dessutom utförs sådan hantering av djur av särskilt utbildade människor, och verksamheten regleras av lagar och förordningar. Det Veterinære Sundhedsrådet i Danmark gjorde 2004 ett uttalande om rektalundersökning på häst. Rådet menade att en person som inte har den nödvändiga utbildningen kan tillfoga ett sto smärta, lidande, ångest etc. Rådet ansåg att anal penetration med en arm är en oförsvarig behandling av hästar, när detta inte görs av en person med relevant utbildning.

Sveriges Veterinärförbund har sedan debatten startade 2004 hävdade att nuvarande svenska djurskyddslagstiftning inte räcker för att skydda djur mot sexuella övergrepp. Justitieminister Thomas Bodström i den förra svenska regeringen ansåg att djurskyddslagen är tillräcklig, men hade då inte Djurskyddsmyndighetens senaste utredning att tillgå. Utredningen visar tydligt att djuren i första hand exploateras för att tillfredsställa sexuella begär hos människor, och är degraderade till sexuella objekt, även om samvaron sker utan våld. Att djur inte gör motstånd, blir uttryckslösa, »förlamade» eller apatiska innebär inte att djuret samtycker och inte känner obehag eller lider. De flesta former av penetrationshandlingar och liknande anses innebära en mer eller mindre stor grad av fysiskt och psykiskt lidande för djuren. Om det inte finns vetenskaplig visshet men ändå goda grunder att anta att ett visst förhållande (utan samhällsnytta) innebär lidande för djur, bör det inte tillåtas.

Beträffande argumentet att människors rätt till olika sexuella läggningar måste försvaras, stämmer det så länge den sexuella aktiviteten sker på lika villkor för båda parter. En persons rätt till sexuell frihet upphör dock där rätten till självbestämmande för någon annan börjar. Det gäller för pedofili, våldtäkt och enligt veterinärförbundets mening även för zoofili.

Sammanfattningsvis anser både den svenska Djurskyddsmyndigheten och Sveriges Veterinärförbund (liksom Den Danske Dyrlegeforening) att det finns goda skäl att införa förbud mot sexuell umgänge mellan människa och djur. Detta bygger inte på ett moralistiskt eller ideologiskt ställningstagande, utan enbart på djurskyddsaspekter.